

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 86 (2311)

Велико Търново, вторник, 19 юли 1966 г.

Цена 2 стотинки

ПРЕД ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП

С повече и по-значителни трудови дела

Да затвърдим постигнатите успехи!

Трудещите се от Великотърновски окръг ще посрещнат Деветия конгрес на Партията с големи трудови дела. В предприятията, по кооперативните блокове, на строителните обекти — навсякъде се разгаря социалистическо съревнование, кипи творчески труд. Начертаната от

Осмия партийен конгрес икономическа политика се превръща в дело.

За изтеклия период от годината значителни успехи постигнаха работниците, специа-

листите и служителите от промишлеността в окръга. Даденото в чест на конгреса годишно обещание за производство на допълнителна продукция е изпълнено само за

шест месеца. Вместо обещаната за годината надпланова продукция за 13 413 000 лева, колективите произведоха за този период в повече за 14 941 000 лева. Постигнат е ръст спрямо същия период през миналата година 29 на сто. От получената надпланова продукция предприятията, работещи по новата система на стопанско ръководство са произвели за 10 416 000 лева.

Значително преизпълнение на плана и обещанията за полугодията постигнаха колективите на Държавни захарни заводи — 1 532 000 лева, ДИП „Металургия“ — 757 000 лева, ДСП „Млекопреработване“ — 554 000 лева, ДТК „Васил Мавриков“ — 484 000 лева и редица други. Големи са успехите и на ДСП „Родопи“. Планът за износ на промишлена продукция е преизпълнен с повече от 1 800 000 лева.

Преизпълнението на плана за полугодията даде възможност на 15 юли промишлеността в окръга да изпълни седмемесечния план.

Тези успехи убедително говорят, че трудовите колективи, под ръководството на партийните комитети и организации, уверено вървят към достойна среща на Деветия партийен конгрес. Включени в социалистическото съревнование и в движението за комунистически труд, трудещите се неотклонно осъществяват приетите мероприятия, разкриват и използват нови

ИЗПЪЛНИХА ДОГОВОРНИТЕ СИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Хубава реколта от есенните култури отгледаха тази година кооператорите и работниците от ДЗС в нашия окръг. Почти във всяко стопанство получените досега добиви превъзхождат значително онези, които са записани в производствените планове и в обещанията. Това пълни с радост и надежди сърцата на селскостопанските труженици.

Приятна грижа за тях е, наред с жътвата, бързо да почистят зърното и да го отправят в държавните складове, с оглед навреме да изпълнят договорите си за продажба на зърно на държавата. Всеки ден в складовете на ДП „Зърнени храни“ постъпват хиляди тонове ечемик и едрозърнеста пшеница. Новите съоръжения за механизано приемане на зърното и почти денонощното дежурство, създадено на приемателните пунктове, позволяват на стопанствата да извозват зърно непрекъснато.

Благодарение на добрата организация и високото чувство на отговорност пред държавата и народа, кооперативните стопанства в Ресен, Поликраище, Дъсково, Драгомирово, Козловец и Ореш изпълниха договорните си задължения за продажба на зърно, а някои от тях, като Поликраище, Козловец и Ореш предадоха значителни количества и надпланово.

Ритмично предават предвидените количества зърно стопаните от Моравица, Обединение, Павликени, Върбовка и др.

ПЪРВЕНЦИ В ЖЪТВАТА

1. Тодор Цветанов от ТКЗС — Масларево, пожънал с комбайн СК-4 2941 декара есенници и овършал 1029 тона зърно.

2. Кирил Кръстев от ТКЗС — Масларево, пожънал с комбайн СК-4 2935 декара есенници и овършал 991 тона зърно.

3. Генчо Генев от ТКЗС — Полски Тръмбеш, пожънал с комбайн СК-4 2388 декара есенници и овършал 960 тона зърно.

4. Божан Йорданов от ТКЗС — Овча могила, пожънал с комбайн СК-3 2508 декара есенници и овършал 944 тона зърно.

5. Кирил Драганов от ТКЗС — Д. Липница, пожънал с комбайн СК-4 2710 декара есенници и овършал 950 тона зърно.

6. Кръстю Денчев от ТКЗС — Д. Липница, пожънал с комбайн СК-3 2640 декара есенници и овършал 924 тона зърно.

7. Георги Пангелов от ТКЗС — Ресен, пожънал с комбайн СК-4 2240 декара есенници и овършал 807 тона зърно.

8. Симеон Иванов от ТКЗС — Г. Студена, пожънал с комбайн СК-4 2700 декара есенници и овършал 800 тона зърно.

9. Тодор Йорданов от ТКЗС — Овча могила, пожънал с комбайн СК-4 2405 декара есенници и овършал 763 тона зърно.

10. Николай Николов от ТКЗС — Масларево, пожънал с комбайн СК-4 2090 декара есенници и овършал 754 тона зърно.

11. Петър Велков от ТКЗС — Овча могила, пожънал с комбайн СК-4 2082 декара есенници и овършал 695 тона зърно.

ПРИКЛЮЧИХА ЖЪТВАТА

Отлична организация създадоха тази година ръководителите и кооператорите от ТКЗС „Път към комунизма“ в Павликени по време на жътвената кампания. Веднага, щом специалистите прецениха, че есенниците са готови за прибиране, всичките широкозахватни жътварки, а после и комбайните, запяха в блоковете.

Безаварийната работа на машините, редовният транспорт и благодарната амбиция на механизаторите казаха своята дума. Днес Павликенското стопанство приключи напълно с жътвата. Прибрана е реколтата от 20 953 декара пшеница и ечемик. Данните говорят, че добивите от тези важни зърнени култури надхвърлят планираните. Това е един от даровете на кооператорите в чест на Деветия конгрес на Партията.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи към 17 юли 1966 година.

ТКЗС и ДЗС	Жътва на пшеница	Засети цукър	Полета царевица
	в проценти		
Павликени	100	159	18
Алексово	97	100	21
Моравица	96	100	23
Масларево	96	95	10
Гор. Студена	96	63	3
Обединение	94	100	15
П. Сеновец	93	125	27
Д. Липница	90	70	35
Ореш	86	100	0
Ресен	85	100	27
Драгомирово	79	131	18
Поликраище	79	120	100
Козловец	76	95	22
Дъсково	76	95	22
Овча могила	71	70	23
Карансен	70	105	3
П. Тръмбеш	70	33	39
Д. Ореховица	66	142	15
Джуджуня	63	77	7
Върбовка	62	83	59
Камен	59	121	6
Бяла черква	59	89	35
Михалци	58	107	35
Стрехиново	56	100	19
Суходол	55	91	11
Стржица	55	33	8
Сушица	53	105	10
Лясковец	50	110	64
Самоводене	50	96	32
Асеново	40	72	0
Драганово	39	60	0
Килифарево	33	37	0

ДЗС			
Сопата	95	28	0
Свишов	58	—	0
Кесарево	52	76	0
Златарица	40	46	0
Церова кория	25	6	0
Върбово	20	—	0
Балван	13	44	0
В. Търново	12	17	0
Елени	10	—	0
Вуйновица	4	—	0
Константин	1	0	0

Средно за окръга 64 93.5 19

ХУБАВА ВЕСТ

Както вече съобщихме на нашите читатели, танцовият колектив „Победа“ при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново, замина за чужбина, за да вземе участие в XXXI международен фолклорен фестивал в Ница — Франция от 13 до 17 т. м. и от 19 до 22 юли в други два фестивала — в Генуя и Лас-Пезия — Италия.

В редакцията се получи телеграма от Ница, в която се съобщава, че представянето на колектива е блестящо. Висока е и оценката на специалистите и пресата.

Хубава вест! Тя изпълва с радост сърцата на хилядите почитатели на колектива, който достойно представя града, окръга и Родина.

Пожелаваме по-нататъшен успех на нашите самодейци и вавръщане с победа!

Светъл празник

Патронният празник на ВНУ „Васил Левски“ — Велико Търново, винаги е възбуждал трудолюбие и гордост. Ето защо интересът, проявен към тържествената вечер на 16 юли в Летния театър, уредена от училището по случай 129-годишнината от рождението на великия син на българския народ Васил Левски, беше много голям. Летният театър беше изпълнен от много военнослужещи и граждани.

Тържествената вечер беше открита от полковник Мерджанов, началник на политотдела при училището. Обстоятелствата на живота и героизма на Апостола на свободата Васил Левски изнесе полковник Ганев. Той проследява дейността на голямата революционер — не подражаем пример за младите войни и целия наш народ.

Полковник Павлевски прочете телеграма до ЦК на БКП, в която се казва: „С чувство на законна гордост рапортуваме, че нашето военно училище, което се явява основна коваonica на командни кадри за БНА, с чест и достойнство носи чистото и неопетнено име на Васил Левски. То действително изпълнява свещения завет на Георги Димитров — от неговите редове да излязат хиляди и хиляди съвременни „василевскиевци“.

След официалната част офицери и курсанти изнесоха богата литературно-художествена програма. На 17 юли, по случай Празника, на физкултурни площадки в района на училището в присъствието на много гости от града и близките на курсантите се проведе срещи по футбол, баскетбол и волейбол.

В. Василев

В дните пред IX конгрес на БКП редовно преизпълнява производствения си план бригадата на Петър Желязков от стоманобетонния завод „Георги Терзиев“ — Свишов. В края на първото шестмесечие бригадата е дала продукция за 16 000 лв. при годишен план 20 000 лв.

НАПОЯВАНЕТО — С ПО-БЪРЗ ТЕМП

Царевината, захарното цвекло и другите пролетни култури в окръга се намират в отлично състояние. Но сигурни и високи добиви, които те обещават, могат да се получат, ако се помогне на растенията сега, в най-критичния момент от развитието им, като им се даде достатъчно влага. Напояването в настоящия момент е от изключително важно значение за реколтата. Голямата вегетативна маса, обилното торене и грижите за тях сега изразходват много големи количества вода. Почвата, въпреки че е окована на редовно, на много места е напукана дълбоко. Като се прибави към това и обстоятелството, че кореновата система, особено при царевината, поради благоприятната влажна пролет, е заложена по-плитко и не може да черпи вода от по-долните пластове на почвата, става напълно ясно колко сериозен е въпросът за напояването.

В нашия окръг селскостопанските труженици натрупаха голям опит в поливното земеделие. Ние разполагаме с немалко дъждовална техника. В микрозапирите, водоемите и реки има достатъчно вода. В най-големия наш язовир „Александър Стамболийски“ водата е напълно достатъчна да полее няколко пъти всички полски зеленчукови и трайни насаждения в района на Росишката напоятелна система. Въпросът сега е до организацията. Оценят ли правилно изключителната важност на момента, безспорно ръководителите и специалистите в кооперативните и държавните земеделски стопанства ще стъпят да създадат и добра организация. А тя трябва да се насочи главно в две направления: максимално и най-целесъобразно да се използва поливната техника и масово да се приложи високопроизводителното напояване с изградени павликени съоръжения и други налични подвлически инвентар.

В момента почти няма дъж-

довална машина или инсталация да бездейства. Но те работят предимно в зеленчуковите градини. А сега, през тези 5—10 дни се решава съдбата на царевината. Колкото по-бързо, по-навреме се полее тя, толкова прирастът в добивите ще бъде по-голям. Ето защо не бива да има никакво колебание за незабавно прехвърляне на дъждовалната техника в царевинните блокове, още повече че в зеленчуковите градини за десетина дни може да се полива по гравитационен път. От друга страна стопанствата, макар да изпълняват сега още много неотложни селскостопански задачи в растениевъдството и животновъдството, трябва да отделят повече поливници. Работата следва така да се устрои, че да се започне масово напояване, в едно стопанство да се полива едновременно на няколко блокове. Успешното използване на съоръженията и поливначеския инвентар също ще позволят тази важна задача да се изпълнява качествено, да се отмерват точно поливните норми и се постигне висока производителност на труда. От друга страна това дава възможност водите да се използват и през нощта, но за това е нужен контрол и строга дисциплина, за да не се стигне до разпилване на вода и ерозия на почвата.

В окръга на много места вече напояват. Много добра организация е създадена в Ресен, Стражица, Моравица, Павликени. Полски Тръмбеш, в някои от които вече поляха един път захарното цвекло и усилено поливат и царевина. Но савациите трябва да се вдигнат навсякъде. Да се държи сметка за часа и минутата. Всяко забавяне носи големи загуби на зърно, на захар, на фураж. Селскостопанските труженици в нашия окръг са в състояние и този път да се справят с чест с тази отговорна задача.

ХЛАДНИ СТРУИ ПО РЕСЕНСКОТО ПОЛЕ

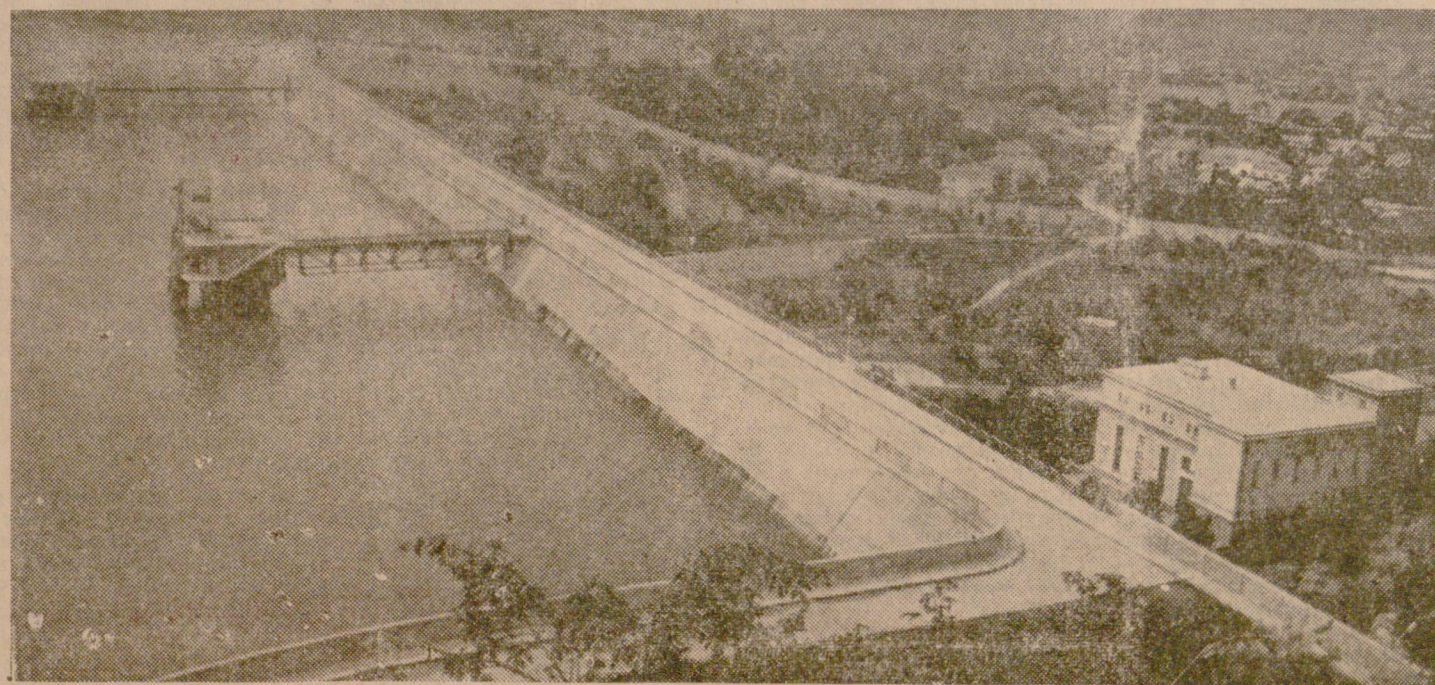
Отдих ямят през тези дни кооператорите от ТКЗС „Път към комунизма“ в с. Ресен. Много работа се струпа наведнаж. Във всяко кътче на кооператива кипи труд, напрегат се силни, изпитва се воля. Но сякаш никой не сеца умора. Богата реколта тежи в родните поля. Пшеницата пуска по 350—400 килограма, царевината е засякла едри мамули, цвеклото набира захарен сок.

Но хората в Ресенското стопанство знаят, че нищо не идва даром. Към досегашните грижи за културите те прибавят и още една — напояването. Както никъде другаде тук познатата голямата сила на водата. От нея и чрез нея те получават едни от най-високите добиви в окръга. На нея те разчитат и сега. От няколко дни юда потече по всички канали на големия кооператив. Поливачите вдигнаха савациите. Опънаха снага стотици метри тръбопроводи, близнаха хладни струи по опръжнените бразди. И докато другите се сетят, ресенци успяха да полееят половината от захарното цвекло, да оросят една трета от царевината си.

— Растенията на вид са добри. Царевината се е вдигнала над два метра. Но вече страдат сериозно за вода — споделя главният агроном на стопанството Петър Василев. — Затова започнахме поливането по-рано. Поливат всички бригади. Водата не спира и през нощта.

Водолейчани пак са начело, пред другите. Поливачите на бай Цанко Антонов, най-добрите в кооператива, не се прибират до късно през нощта. Тук високопроизводителното напояване е извоювало място пред другите начини на поливане. Чрез павликениските водопроводи, с помощта на тръбопроводи се осъществява над 20 декара дневна производителност на човек. Тънки, умерени струи блъбукат денонощно по браздите, достигат до всяко стъбло, до всяко жадно растение.

Изглед от язовир „Александър Стамболийски“

От няколко години в селското стопанство намира все по-широк прием една от най-съвършените форми на съвременно — диктаторство за комунистически труд. Добра почва за развитие намери това високо патриотично движение и между кооператорите в Обединение и Иванча. Инициатори станаха комунистите и кооператорите от първа тракторна бригада с бригадир Стефан Бенов. Само за четири години броят на включените се кооператори в движението за комунистически труд нарасна от 69 на 876 човека или 60 на сто от кооператорите, участващи в производството, са участници в движението за комунистически труд.

Бригадата на Стефан Бенов е на едно от челните места в кооперативното стопанство. В здравия колектив на тази бригада израсна героиня на социалистическия труд Тодор Колев. В тази бригада за първи път беше заложен опитът за внедряване на акордно-премиалната система на заплащане на труда, която вече е станала неразделна част от ежедневието на кооператорите. Тази бригада има уреден клуб с телевизор, лавка на честността и други.

За разширяване движението за комунистически труд Общинският партийен комитет, Общинският комитет на Отечествения фронт и Управителният съвет на ТКЗС провеждат вечери на участниците в движението за комунистически труд. В чест на Деветия конгрес на БКП беше проведена среща на участниците в бригадите и звената за комунистически труд, на която бяха поканени всички трудежи се от общината. На срещата беше изнесен доклад от секретаря на Общинския партийен комитет за значението и резултатите от движението за комунистически труд. Като награда за участниците бе осигурено безплатно гледане на представление на Великотърновския драматичен театър „Комитант Кисимов“. Провеждането на такива срещи ще продължи и напред.

В навечерието на Деветия септември и Деветия конгрес на БКП Общинският партийен комитет подготвя среща на всички участници в движението. Тогава ще се отчетат успехите и ще се удостоят нови колективи с високото звание. За подготовката на тази вечер работи специална комисия, а Управителният съвет на ТКЗС за най-добрите производствени единици, участници в движението, готви подаръци. Работата на партийния комитет по разрастване и укрепване на движението за комунистически труд в общината не се изчерпва само с тия масови прояви. Тя включва и личния пример, самодисциплината на партийните групи в тези производствени единици, на отделните комунисти в тия колективи.

Стремехът ни е в чест на Деветия партийен конгрес особено колективите-участници в това движение да завоеват нови успехи не само в труда, а и в комунистическото възпитание на хората.

Ив. РАШКОВ
секретар на Общинския партийен комитет в Обединение

Безмерни са грижите на народната ласт за укрепване здравето на учащите, за прекарване на приятно и ползотворно лятната ваканция. 36 са лагерите в окръга само към Окръжния народен съвет — отдел „Народна просвета“, през които ще преминават 5700 пионери и средношколци. Други 300 души, в 10 групи, ще прекарат част от лятото в екскурзионно летище по билото на Стара планина, а в летищата на ТКЗС, ДЗС и предприятия та ще почиват 6391 ученици.

Така в дебрите на Балкана или на лазурния морски бряг ще укрепват сили общо над 12 000 деца само през това лято.

ЛАГЕР НАШ, НЕЗАБРАВИМ!

игри и това ненаситно желание да се гмурнеш, да те запльска вълните...

Двадесет дена на море — това са двадесет кратки мига от пионерското лято. Един след друг се гмуркат и просто не сещаш кога е наближил краят на смяната. А може би свой дял тук имат и другарството, и богатият низ от спортни и просветни занимания, които продължават до късна вечер, докато тръбата на Аличко не събере лагерниците на проверка.

Много бяха незабравимите вечери в лагера. Първото и незабвимо впечатление откуче от откриването, което бе и първото ни запознаване с „та-

лантите“. Такава бе и вечерта на песните. Разбира се, във вечерта на хумора не кой и да е можеше да излезе на сцената. Тук вече наистина трябва талант. Трудно е сега да се каже кой от тия вечери беше най-хубавата. Може ли да не се каже и за екскурзиите до Варна, до Камчия, до съседния лагер на Галата, където почиват други пионери от окръга?

Едно ли е да се спомене! И „Ало, младежи, търсим таланти!“ беше едно интересно криване. Най-много подготов-

ка, разбира се, изискваше вечерта на приказките. И въпреки всичко тази подготовка се запази в тайна. Никой не знаеше за какво се правят тези фенери, тези островърши шапки, короните, макар „художниците“ дни наред да се лишаваха от обедна почивка, за майсторене на едно-друго, макар пред очите им да работеха.

Беше изтекла обедната почивка. Всеки отряд от дружината получи писмо. Имаше подател, а в него пишеше тази вечер в определен час отрядът да се яви на полянката зад лагера. Кой ли не ходи при отрядния си да пита от къде е писмото и какво ще има. Имаше и такива, които се досещаха, но откъде да знаеш. Може пък това да е друго!

Така дойде вечерта. По различни пътечки отрядите гърнаха. И уж по различни посоки, а ето че се събраха пак. Това беше пред един необикновен вход, пред който пазеха две джуджета с фенери. Мълчаливото шествие свършва на неговата полянка, пред някаква колибка от клони. Не, това е замъкът на приказките. Пред него гори огън, а край огъня танцува белоснежна балерина, русалка като че ли плава край този необикновен огън. Някъде от където куркута петел. Чува се да вие Курчо Вълчо...

— Като истински, е! — въз

хишава се мъничък русокос ученик и току наврежда главичка другаря си.

Кой знае! Може би този въпрос издава съмнението за това дали пред него е истински или не. Тук почиват и съвсем малки от домовете за деца в Свищов, Павликени, Горна Оряховица и Елена и за първи път се срещат с такива герои на такова място.

— Добър вечер, децал!

— Добър вечер! — отвърщат проточено много гласове.

— Познавате ли ме? Аз съм Фейта на приказките...

Беше Румяна Стоянова от Драганово, но като че не е нейният глас. Той е по-увлекателен и някак по-мъдър. Разказва приказка, а сякаш всички

Ил. МОНОВ
Евг. ХАДЖИДОНЧЕВ

ЕХ, ВИЕ ЧУДНИ ДНИ!

„Било хладно и сребристо утро над гориста хълм. Под леда поточе чисто плакало като на сълзи...“

В детските очи проляват сълзи. В сърцата пари мъка. И разбират пионерите, че за тези чудно хубави дни, някога е росила кръвта на хиляди герои.

Най-приятни са часовете за свободни занимания. Тогава игрите и песните нямат край. А походите до хижа „Грамадица“, до Младешкия дом в Хайнбоаз, срещите с лагерниците в Райковци, братето на били, спортните срещи, всичко това остана незабвимо спомен в сърцата.

От високата кория баяно се спуска прохладна планинска вечер. Баяно от пилона слиза аленото знаме. И песен:

„Тиха вечер спуска звезден кош, лека нощ, другари, лека нощ!“

се разлива над равнината.

Лека нощ Румянке, Стойчо, Илчанке, Атидже, Благо, Радке, Димитринке, Марианке!

Лека нощ на всички! До-виждане до утрешния по-приятен ден!

Генчо МУСИНСКИ

На лагерния плац. От тук започва и тук завършва лагерният ден.

„Вие идвате със зноя на топлото лятно слънце, изпълнени с мириса на окосено сено, зреща пшеница, прясно биле и дъхава борова. Ех, вие чудни летни дни, дни на приятни изненади, на игри и песни и много, много радост за пионерите!“

Да надникнем тези дни в малката китна низина, където блъбук Райковска река и над нея е превил каменна сна-

га. Бакалският мост...

В топлото юлско утро часовете стрелки бележат вече седем. В миг низината, където са разположени сградите на Окръжния пионерски лагер № 2 край село Вонеча вода, оживява. А само след мигула дълга колона от пионери и пионерки бегом се отпраща на изток.

Среща с новия ден!

— Добро утро, ясно слънце!

— Добро утро, ясно слънце! — Добро утро, щастлива младост!

Физкультурният ръководител Антон Коеджиков устремно води колоната напред. Тя преодолява бързо реката и на полянката край нея, цяла потонала в бисерна роса, се по-

стролява за утринна ведрина. Изкусно се оглеждат нежните и крехки детски тела. Гърдите се разтварят широко и слънцето, и свежият планински въздух наливат в тях здраве, сила и красота.

Край пилона, където се издига и втрее през деня аленото червено знаме, застават за утринна проверка 57-те пионери и пионерки от първа лагерна смяна. Изградените тук два отряда — „Митко Палаузов“ и „Христо Ботев“, обхващат пионерска дружина с патрон Никола Йонков Вапцаров.

Когато дружинната председателка Румяна Пеева завършва рапорта пред дружинната ръководителка София Раднева, най-добрият лагерник от вечерния ден — Тодор Алексиев, вдига знамето.

— Мили другарки, започвайте на закулка! — приканва любезно главният дежурен Марианка Димитрова.

— Благодарим! — отговарят дружно лагерниците.

За да бъдат пионерите доволни от храната, майсторката-готвачка Симеонка Микова и нейните помощнички Стефка Маринова и Янка Пущевска, както и домакинът

Митко Велев влагат много усърдие в своята работа.

Лагерни дни, колко полезни и приятни са те! Те укрепват физически и духовно пионерите. Не случайно началникът на лагера Иван Драганов казва:

— Лагерът, това е една двадесетдневна школа за калене и здраве, за трудово и патриотично възпитание.

Когато слънцето се издига над Дойновските възвишения медицинската сестра Иванка Стефанова приканва за слънчева баня... Богато осмислени са и часовете за културномасова работа. И двата отряда подготвят програма за вечери на отряда. Под ръководството на учителката Христина Драганова първи отряд репетира днес специален монтаж, посветен на своя патрон „Митко Палаузов“. Над гори и поляни се понася песен... „Шумете добри и балкани, шумете волни лесове...“

Високата кория поема песента и я прехвърля далече над Сенокоските хълмове. А сякаш тежка въздушна и мелодекламацията „Разстрел“,

Вкусна е закуската.

ПО СТЬПКИТЕ НА РМС

Във филиала на ДИП „Деню Георгиев“ в гр. Елена на чело място е винаги бригада „Зоя“, ръководена от обичаната и уважавана комунистка Анка Мартинова.

Приятелите на бригадата са учениците и учениците от IX „б“ клас при Средната политехническа гимназия в града с класен ръководител Вера Недялкова. Дружеските връзки между членовете на бригадата и учащите се укрепват в изпълнение на договора, подписан между двете страни.

Незабравима ще остане срещата на работниците и средношколците, състояла се наскоро на местността Стахова скрапа, организирана в чест на Деветия конгрес на БКП. В дълга колона учащите в

срещата преминаха стръмните пътеки, по които през 1929 година са минали младежите и девойките, за да сформират първата немска организация в гр. Елена.

Със затаен дъх там всички слушаха разказа на Йордан Чукански — член на бюрото на Градския комитет на БКП, участник в организирането на РМС. Той разказа за живота на основателя на РМС в Елена, пламенния борец Георги Еленски, загинал за народни правдини, за тежкия нелегален път на организацията, за ентусиазма на нейните членове. После сред красивата местност се понасяха звучните песни на средношколците и членовете от бригадата.

К. Василев

ПРЕД НАЦИОНАЛНИЯ ПРАЗНИК НА БРАТСКИЯ ПОЛСКИ НАРОД

ХИЛЯДА ГОДИНИ ПОЛСКА ДЪРЖАВА

„Сеймът на Полската народна република тържествено обявява годините 1960—1966 за период на честване хилядолетието на Полската държава“.

Така реши Сеймът. Прието е въз основа на исторически документи, че през годините 960—966 окончателно се е формирала Полската държава. По поречията на реките Одра, Варта, Висла и край Балтийско море тогава укрепнала полска национална общност, възникнала чрез обединяване на славянските племена, които от векове живеели на тези земи.

Хиляда години история — това е дълъг път, изминат от древни времена до наши дни, от племенната организация до държава, изграждаща социализъм. Хиляда години преобразования, поражения и победи, които отново изведоха нашата държава на етнографските граници по река Одра и край Балтийско море. Именно въпросът за територията на страната и свързания с него въпрос за силна и разумна държавна власт са били важни проблеми в историята на Полша.

Още от момента на своето възникване Полската държава започна да играе важна роля в политическия, стопанския и културния живот на Европа. Първият кралски род на Пястигите, воеводи далновидна политика, виждаше своята сила в запазването на Полша в нейните етнографски граници и успешно отблъскваше напори-

те на германския феодализъм. Още първите години на съществуването на Полската държава показваха, че от запад я дебне сериозна опасност, срещу която трябва да се строят крепости. Но не винаги Полша оставаше явна на политически традиции от периода на своето възникване. Понякога полските феодали и магнати забравяха заветите на кралете от династията на Пястигите. Крачка по крачка те отстъпваха от етнически полските западни земи, като се стремяха да завладяват земи на изток — украински и белоруски, т. е. не полски в етнографско отношение земи. Също и буржоазна Полша от периода между двете световни войни водеше враждебна политика спрямо първата социалистическа страна — СССР и не искаше да види опасността, идваща от хитлеристка Германия, в която бяха преследвани поляците, живеещи на земите на своите предци.

През годините на Втората световна война, през периода на плановото избиране на полско население от хитлеристко-окупатор, стана ясно, че пътят към истинските свобода, сила и развитие, по който трябва да тръгне възродена Полша, е новият социалистически строй, че дружбата със Съветския съюз е основно условие за бързото развитие на страната, за запазването на Полша на нейните северни и западни земи.

Днес получените, благодарение на победата над хитлеризма западни земи, са напълно слети в политическо, народностно и стопанско отношение

с майката-отечество и представят неделима част от държавния организъм на Полската народна република. В рамките на имперска и след това на хитлерова Германия тези земи бяха по-слабо развити от останалите германски земи. Сега, свързани завинаги с живия организъм на Полша, те заеха падащото им се място и постигнаха значително по-високо равнище на развитие, откогато и да било в миналото. Достатъчно е да споменем Шчечин. Преми войната той беше полумъртъво пристанище, докато сега е най-голямото пристанище на нашата страна и едно от най-големите три пристанища изобщо на Балтийско море. Или да вземем Зелзона Гура. Някога тя беше съвсем малко, изостанало градче, докато сега е важен промишлен център. Селското стопанство в западните земи е по-развито, отколкото в старите предели на Полша.

Честванията на хилядогодишната задълбочава познанията върху полската история. Изследванията върху началото на нашата държава, интензивният труд на археолози и историци донесоха много интересни постижения. Узнати бяха нови, неизвестни досега данни за западните и северните земи. Край Ополе и Волин бяха открити отбранителни стени, строени по типично славянски начин. Тези и други открития документират връзките на културата на западните земи с културата на другите полски земи, доказват единството на културата във всички полски земи.

В рамките на честванията на хилядогодишната ние празну-

вахме редица големи годишнини, като 550-годишнината от победната битка при Грюнвалд, когато бяха разгромени кръстоносците, 100-годишнината на Январското въстание (1863), насочено срещу самодържето на паризма, което въстание Маркс на времето нарече „изходна точка за Интернационала“, 600-годишнината от основаването на най-старото висше училище в Полша — Ягелонския университет в Краков, 300-годишнината на полския печат, в чийто страници са записани много прояви на прогресивно-революционната мисъл, 80-годишнината от създаването на първата полска марксистка партия „Пролетариат“, 45-годишнината от създаването на Полската комунистическа партия, 40-годишнината на силезийските въстания, с които полският трудов народ се опита да отхвърли господството на германския милитаризъм.

Но най-големият празник беше 20-годишнината на Народна Полша. През двайсетте години свободен живот нашият народ извърши огромни изменения в своята страна, които направиха Полша да се нареди между развиващите се страни в света. От изостанала земеделска страна Полша се превърна в напреднала промишлено-аграрна страна. Коренно се измени стопанската карта на страната. В Югозападна Полша край граничното градче Тарнув изникна огромно горивно-енергетичен комбинат, в горното течение на Висла при Тарнобжег се разпротря огромна „жълт“ комбинат — сярна ми-

на и заводи за преработване на сярна. Изчислено е, че по количеството на сярна в това находище Полша е на второ място в света — след Мексико. Четири големи промишлени центъра — Освиенцим, Тарнув, Пулави и Торун с огромните си корпуси предизвестяват „века на химията“ в Полша. Този век се чувства и в Плоцк — при най-големия в страната потрехимически комбинат. Нов облик на нашата родина придават огромните металургични комбинати и заводи в Нова Хута, Островец, Варшава, Ченстохова, а също така предприятия, които произвеждат кораби, автомобили, трактори, багери, стругове, цели циментови и захарни заводи и други комплектни обекти, предназначени за износ.

Друго е сега и полското село. Изчезна понятието „излищни хора на село“, така често срещано се в предвоенния печат. В резултат на полемелната реформа полските селяни получиха 6 милиона хектара земя. Въпреки големите загуби през войната днес добивите от четирите основни зърнени храни от хектар са с около 50 на сто по-високи отколкото преди войната.

Повече от една четвърт от населението се учи. Книгата, която преди войната беше „лука“, сега е насъщ хляб на целия народ.

Като отчитат своите творчески завоевания през хилядолетието, сега поляците мобилизират силите си за най-добър старт в новото хилядолетие.

Използуване на основните фондове

Изграждането на социалистическото общество и преходът към комунизма са свързани с бързото развитие на техниката. Ежегодно нарастват средствата за производство — основните фондове на нашата промишленост, а заедно с това се подобрява и тяхното използване.

В ДИП „Васил Мавриков“ основните фондове и продукцията до края на полугодия нарастват три пъти в сравнение със същия период на 1960 година. Ежегодно расте обемът на продукцията на 100 лева основни фондове. Така например, през първото тримесечие на 1965 година със сто лева основни фондове е произведена продукция за 37,38 лева, през първото тримесечие на тази година — за 40,12 лева, а през второто тримесечие достигна 44 лева. Такъв висок ръст в предишните години в предприятието не е отбелязван.

Показателят за фондоизползуването служи за основа на планирането при нас. В това отношение сред колективна настъпва раздвижване, още преди да преминем по новата система на ръководство на народното стопанство. То доби реален израз по време на разясняване на системата, а сега е ръководно начало в нашата планова работа.

При планирането ние търсим ефективност, което ще рече планът за следващия период да сочи ръст спрямо отчетния период. Ръст по начало търсим по цехове, а оттам и общо за предприятието. Така се осигурява пълноценно използване на основните фондове чрез натоварване на мощностите. Цеховото оборудване и възможностите му се

планират на базата на техническо-икономическите показатели, които определят основните производствени задължения по изпълнението на плана — брой на ангажираните машини, коефициент на сменност, обороти, при които ще работят машините, КИМ и др. Отчитането пък на техническо-икономическите показатели дава възможност да се вземат конкретни мерки в случай на изоставане на някои цехове и работни места. Чрез технико-икономическите показатели се осигурява изпълнението на плана и ръст на фондоизползуването.

Правилният ход на технологическия процес безспорно е решаващ фактор за осигуряване изпълнението на плана. Правилно организиран производствен процес на база постиженията на науката и технологията осигурява скъсяване времето на производството и увеличава обема на продукцията, а с това и фондоизползуването. В това отношение нашето техническо ръководство е разработило писмени технологии за производството. Те са поставени по машините, достояние са на производствения колектив и майсторите контролират как се спазват.

В нашата практическа работа широко приложение намира вътрешната стопанска сметка. Чрез нея планът на предприятието се детайлира по цехове в основните му показатели. Той става основно задължение на цеховите колективи, засилва материалната отговорност и заинтересованост, дава перспектива и целенасоченост в работата. Посредством стопанската сметка се премахва обезличката, плановите задължения се конкретизират. В условията

на новата система на ръководство прилагането на стопанската сметка добива особено важно значение. Тя става лост на икономическия механизъм. Тя определя задълженията на цеховете в осъществяване дохода на предприятието, служи за основа за коригиране на базите в зависимост от постиженията по намаляване на себестойността, изпълнение на плана по асортимента и качеството. Така чрез нея се определят възможностите за постигане на надплановия доход за индивидуално разпределение. При наличието на тези икономически изисквания немислимо е да се постигне високо използване на фондовете, без да се разширява и укрепва стопанската сметка.

Стопански сметки даваме на трите основни цехове при нас. След изтичането на плановия период, обикновено месечно и тримесечно отчитаме резултатите по цехове и даваме насока за работата през следващия планов период. По този начин активната част от основните фондове е обхваната от конкретно наблюдение чрез плана и отчета на стопанската сметка и е определена натовареността на оборудването, изяснено е какво ще бъде използването на основните фондове.

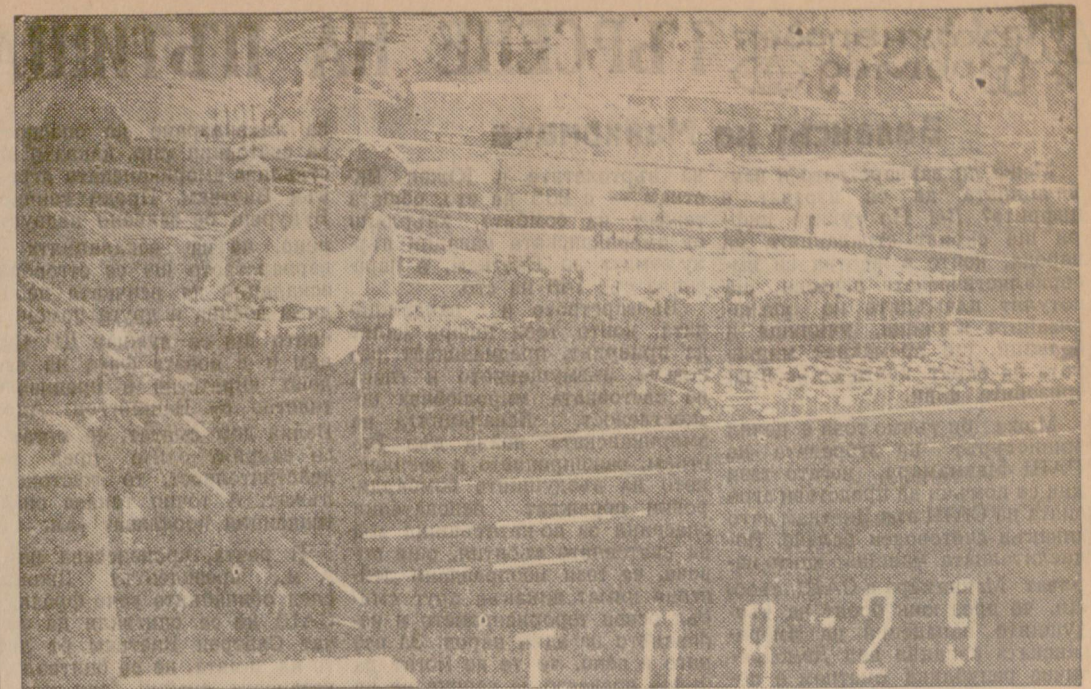
Във връзка с подобряване използването на основните фондове пак чрез стопанската сметка в раздел за технико-икономическите показатели се определят плановите престои на оборудването — за зареждане на машините, престои за планово-предупредителния и капиталния ремонт. Плащането на случайните престои става за сметка на себестойността, или на виновното лице. За

целта се съставя лист за престой, заверен от ръководителя на цеха и от цеховия счетоводител. Престоите са скрит резерв за увеличаване използването на основните фондове. Те трябва да бъдат обект на наблюдение и да се контролират.

Напоследък при нас се практикува мероприятието — удължаване на междурементния цикъл на машините, без да се уврежда на производствения им капацитет. За целта при периодичните прегледи машините, които са добре поддържани и състояние, им отговаря на изискванията за капацитет, не се спират за ремонт, а продължават работата по удължен график. Съставя се протокол, в който отделеът на главния механик и цеховото ръководство дават оценка за поддържането на машината. Така се получава увеличение на коефициента на полезно използване на машините в рамките на възможното годишно работно време. Тези оценки служат за коригиране на базите за участие в разпределение на дохода за майсторите.

Качеството на ремонта също е резерв за увеличаване на фондоизползуването. При нас отговорно се приема за акт излизането от ремонт машини, дава се балансова оценка на ремонта. Така чрез засилена изискваност по ремонта се цели и постига увеличение на използването на фондовете. А това в крайна сметка повишава тяхната ефективност.

Петър СТОЙЧЕВ
главен счетоводител на ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново

Продуктите Търновско пчво на предприятието „Белкан“ във Велико Търново привличат все нови и нови клиенти. Всеки ден пред бутиковия цех е задържано от товарни коли, дошли от различни градове на окръга и други окръзи. За да смогне, колективът е организиран едновременно натоварване на две коли.

БРИГАДАТА НА ОРДЕНОНОСЦИТЕ

ОЩЕ през 1937 година една група от ентусиазирани младежи тръгна по трудния път на строителя. Оттогава е изминало много време и някои от тях са вече пенсионери, другите още поддържат фронта. Това е бригадата на Христо Русев.

Христо и неговите братя Стефан и Иван Русеви, все от тази бригада, са многократно награждавани. Бри-

гадирът е носител на златен и сребърен народен орден на труда, Ордени и медали, значки и паспорт на трудовата слава имат и другите членове от това малко семейство — гордостта на павликенските строители. За укрепването на колектива и неговите трудови успехи заслуга има партийната група, състояща се от седем строители. Тяхната борба не е само за високо изпълнение на трудовите норми, а и за по-добро качество. При 200, 400 и 240 на сто изпълнение на нормите, комисията даде висока оценка за качеството. Къде е тайната на този успех?

Всички от бригадата се отнасят с уважение един към друг и с уважение и грижа посрещат всеки нов работник. Те се учат един друг. Провеждат редовно

седмични производствени събрания и ежемесечни съвещания. На тях се разглеждат изпълнението на обществения, качеството и другарските отношения. В бригадата е въведена и една хубава традиция. Тези строители са единни не само в труда, а и в свободното време — отидат. Всяка седмица те посещават по един филм колективно. През почивките четат книги.

По случай Деня на строителя и Деветия конгрес на БКП бригадата на Христо Русев обяви съревнование на строителите от бригадата на Иван Галков, която работи на обект „Винпром“. Строителите-орденоносци са в битка за още по-големи успехи и достойно посрещане на партийния конгрес.

Д. ДЯНКОВА

СИЛАТА ИДЕ ОТ ТРУДА

На неговата възраст хората обикновено търсят спокойствие. Но бай Димитър Дончев и час не може да стои без работа. Съселяните мислят, че е по-млад, а той навършил 74 години. Гледаш го — дребен, чък, пъргав, върви право и бързо като младеж, нехае за годините — и ти се ще да срещаш все такива старци, а и ти някога, когато живът навали на вълна, да си като него силен, жизнелюбив и весел.

Цял живот се е трудил и през много грижи е прекарал, в лошото не се е спянал. От пет години е гледач и пастир на 25—33 вола, тъй много нужни за работа по стръмните землища на бригадата в Попрусевци, а и на самите стопани, когато трябва да изорат нивите си за лично ползуване. От дирекцията искат животните да са силни, добре гледани. Такова е желанието и на бай Димитър. В това отношение му помагат неразделният му другар, старият джобен часовник — хранене, поене, а през лятото паша и пладнуване се извършва под час. Само един случай на злополучна имаше, вол си бе навехнал крак, но старецът отърча до Беброво и доведе ветеринарния лекар.

Питат го хората: — Много ти са годините, бай Димитре, не си ли уморяваш? Чудим ти се, откъде вземаш тази сила.

А той отговаря с добродушна усмивка и поучително: — Силата иде от труда.

Отпуснеш ли се, скоро ще ръждясаш.

Срещу всеки голям празник, когато ДЗС в Беброво прави равностопанска своята работа и посочва постиженията, ръководителите не забравят да споменат и името на бай Димитър Дончев. И то с чувството на голямо уважение, с благодарност. И за пример.

Н. Петров

КЪДЕТО Е НАИ-ТРУДНОТО

Слънчевите лъчи на юлското слънце още от зари загариха лицата на строителите. Но те, сякаш със суровите атмосферни условия, не обърнат внимание на парните лъчи. И от трудността, с които е свързано тяхното всекидневие, не се плашат. Ето ги и сега, накацали по високата покривна конструкция на силосите към Захарната фабрика, те са спокойни, вся едво че са на земята.

— Хайде... вдигай... — долита гласът на един от тях и дебелият ереда с помощта на въжето се понася нагоре.

Бригадирът Денчо Дянков внимателно следи работата.

— Не стъпвай там! — открий се строгият ми глас.

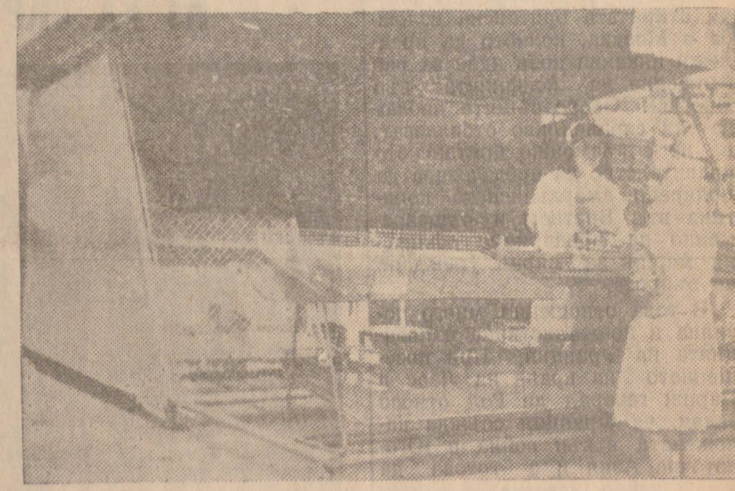
— Дървото още няма болтосе! Свистенето на парата грабна гласа му и за по-сигурност той повтаря думите си, като не откъсва поглед от младия мъж, застанал на самия край на високата стена.

— Освен покривната конструкция в момента правим вътрешната замазка на силосите. Надяваме се до 20—25 юли да завършим този обект — обяснява бригадирът в гласа му се чувстват увереност. Уверен е, защото с много задачи достойно се е справяла

тяхната бригада, за което горди и изпълнението на нормата за юни — 190 на сто. За слуга за това имат строителите В. Радев, Д. Йонков, П. Ганев, В. Нешков, В. Даков и други.

И след Деня на строителя напрежението се чувства по всички обекти, където са хората от ремонтно-строителния цех при ДЗЗ — Горна Оряховица. Бригадата на Г. Радев започна работа по разширението на ферментационния отдел на Спиртната фабрика. Една по една дъските се понасят към най-високото. Поема ги сам бригадирът. Трудно е сега да размениш с него няколко думи. Няма кой да го сменят, а работата не бива да спира. Предстоят сериозни задачи — ще се съблеще старият покрив и на негово място ще се прави нов, който да се издигне с този на фабриката. Бригадата на Г. Радев, както и всичките бригади при ремонтно-строителния цех, беше обещала в чест на празника да изпълнява нормите си 120 на сто, а постигна 158. С усърдието си се проявяват А. Княжев, Н. Джамбазов, Г. Ганчев и други.

Ст. Градинарова

Това е щанда на „Булгарплод“ пред „Балкантурист“ във Велико Търново! Не е нов... и в него „нищо ново“, макар сезонът на плодовете и зеленчуците да настъпва отдавна, макар и отдавна да започна активният туристически сезон. Може би другарите от „Булгарплод“ чакат да презреят плодовете и зеленчуците! Снимката се публикува за първи път и... с нея авторът не участва в конкурса „Хубава си мое Велико Търново!“

На вниманието на ННП управление

ЗАЩО НЕ СЕ ПОЧИСТВАТ ПЪТНИЧЕСКИТЕ ВАГОНИ?

Лятото е сезон на усилените пътнически вагони. Това налага използването на влаковете за пътническо обслужване на нуждите, защото едно неприятно пътуване се отразява зле на здравето и самочувствието на пътниците. Има една категория пътници, които живеят в едно селено място, а работят в друго селище, поради което вседневно пътуват. Те най-осезателно чувстват негодните и небрежните в наши железопътни транспорт.

Като оставим настрана недостига на пътнически вагони, което оказва своето влияние върху удобството на пътуването, напоследък в някои участъци не се полагат никакви грижи за поддържането на реда и чистотата в купетата и коридорите на вагоните. Това важи особено много за пътническите влакове по линията Горна Оряховица — Кръстец и Горна Оряховица — Стара Загора.

Неизмътна стъпка на прозорците, стъпки по земята утариха от цигари, разхвърляни разни емблематични хартийки и хранителни отпадъци по пода на коридорите и купетата на вагоните, ацапани скамейки, съвсем нечисти перденца по прозорците — такава е картината, която пътниците по тази линия наблюдават всекидневно.

Доскоро влаковете ръководители обясняваха тези неуредици с обстоятелството, че пътували много ученици-екс-

курзанти и въпреки че вагоните пътнически са чисти от съответния персонал, на другия ден отново се замърсвали. Сезонът на ученическите екскурзии отдавна приключи, но чистотата в пътническите вагони не се промени. Сега изникна ново оправдание. Пътническите вагони били в постоянно движение и нямало време кога да се почистват. Кое е вярното в същност?

Вярното е това, че грижата за реда и чистотата във вагоните е напълно занемарена. Защото е добре известно, че колкото и да било влакова композиция пристига на определена крайна гара, където има по-продължителен престой. Иначе и не може да бъде. Там има достатъчно време за почистването на вагоните, но изглежда това не се върши.

Влаковете са най-масовото превозно средство и нуждата за поддържане в тях на ред и чистота са много големи, отколкото навсякъде другаде.

Разбира се, има и неспазване на пътническите вагони, които не пазят реда и чистотата във влаковете. Срещу тях трябва да се вземат най-строги мерки. Но и медицинските органи към железопътния транспорт да си алажат в ролята, защото е недопустимо повече пътнически вагони да се движат по нашите железни пътища непочистени и неприветливи.

Кънчо ГАЙДАРОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Валутната реформа на Запад в задънена улица

През втората половина на месец юли в Хага ще се състои заседание на министрите на финансите на най-богатите капиталистически държави — САЩ, Англия, Франция, Западна Германия, Белгия, Холандия, Италия, Швеция, Канада и Япония — т. е. на така наречената „група на десетте“. Министрите ще обсъдят доклад за реформа във валутната система на Запада, изготвен от специална комисия, в която участвуват финансови експерти от САЩ, Англия, Франция и Западна Германия.

„Групата на десетте“ от дълго време разисква проблема за реформа в международната валутна система. Този проблем се постави на разискване, след като на Запад се наложи схващането, че сегашната валутна система на капиталистическия свят, базираща се на американския долар и лирата стерлинга, не функционира задоволително. Досега обаче страните от „групата на десетте“ не можаха да постигнат каквото и да било споразумение по въпроса, каква реформа да се извърши във валутната система и по-специално, каква нова международна резервна единица да се създаде. Главната причина, поради която не може да

се постигне съгласие, са диалетично противоположните становища на САЩ и Англия, от една страна, и на Франция, от друга, особено по създаване на допълнителни международни валутни резерви. Съединените щати, подкрепяни от Англия, настояват да бъде приета нова резервна единица, която да служи като международна валута наред с долара и лирата стерлинга. Те обаче категорично се противопоставят новата резервна единица да се базира на златото, тъй като се опасават, че страните с по-малки златни запаси ще се стремят да обменят в американско злато притежаваните от тях долари. Американското предложение в същност цели да се намали ролята на златото в международната система на иплащания и да се запази господството на долара в света.

Франция пък смята, че златото е единствената реална основа, на която трябва да се базира международната система на плащания. С това тя цели да се премахне господството на долара в международната валутна система и да се повиши ролята на златото. Франци решително се противопоставя на създаването на нова

резервна единица, каквато предлагат САЩ, като твърди, че сега не съществува недостиг на международни платжни средства, още повече че хроническият дефицит в платежния баланс на САЩ и Англия продължава да служи като източник на нови международни платжни средства. Ето защо, според Франция, твърдението за недостиг на платжни средства понастоящем нямат реална почва.

Проблемът за международна валутна реформа на Запад беше основният въпрос, който министрите на финансите на страните от Общия пазар разискваха на поредното си съвещание, състояло се на 20 и 21 юни в Рим. На това съвещание френският министър на финансите и икономиката Мишел Дебре отново е потвърдил досегашното становище на Франция по въпроса за реформа в международната валутна система. Той е подчертал, че Франция е против всякакво споразумение за създаване на допълнителни международни валутни резерви, докато САЩ и Англия не разрешат проблема за дефицита в платежния баланс.

Противопоставянето на Фран-

ция, а също и по-слабата заинтересованост на някои от нейните партньори в Общия пазар по този въпрос, вероятно ще попречат да се постигне някакво споразумение за реформа във валутната система. Няма подготвени по изготвения от специалната комисия доклад. Меродавни среди на Запад обаче смятат, че в него са отразени съществуващите основни противоречия по създаването на нова резервна единица, както и известно съгласие по някои незначителни изменения в сегашната валутна система. Както заявява кореспондентът на в. „Ню Йорк таймс“, в последно време между участниците в „групата на десетте“ са възникнали толкова дълбоки разногласия, че се поставя под съмнение, доколко целесъобразни ще бъдат по-нататъшните преговори между тях.

Някои кръгове предполагат, че ако САЩ претърпят пълен провал на преговорите в „групата на десетте“, те ще внесат за обсъждане проблема за международна валутна реформа в международния валутен фонд, в който, както е известно, имат господстващо положение.

Ив. НОВКОВ

в. „БОРБА“

Стр. 3, 6р. 86, 19, VII, 1966 г.

Балансът на Макнамара

Може ли варварството и вандализмът да се изразят в цифрите? Да! Но сухите цифри, които скриват страданията на народа, който е жертва на империалистическата агресия, ще потулят пламъците на опожаряваните жилища, училища и болници, ще премахнат мироземата на барут, която се носи из оризовите ниви.

Може би тъкмо това е целта на министърът на отбраната на САЩ Макнамара, когато тези дни се помъчи да представи агресията на САЩ във Виетнам като някакъв счетоводен баланс. Изчислителната машина, както наричат Макнамара в САЩ, събуди, че през юни броят на въздушните нападения на американската авиация над Демократична република Виетнам е достигнал 7000, че през изминалите дванадесет месеца числеността на въоръжените сили на САЩ в Югоизточна Азия се е увеличила с 240 на сто, броят

Ескалация на съпротивата

Безсмислената жестокост на ескалацията на американската война във Виетнам даде глас за ескалация на съпротивата и протеста на световното обществено мнение срещу тази агресия. Въвля на протест се надигна в целия свят против престъплението на американските империалисти. В тази спонтанна протестна кампания най-авторитетно прозвуча гласът на европейските социалистически страни, представени на заседанието на Варшавския договор в Букурещ. Американските империалисти не могат да не се съобразят с тяхното предупреждение. Още повече, че и сред съюзниците на САЩ все повече расте недоволството от опасния курс на тяхната авантюристична политика. Последница от това недоволство е и набързо взетото решение за отиването на английския министър-председател в Москва.

Както пишат западните наблюдатели, истинската цел на Уилсън е не толкова да посети откритата британска изложба в Москва, колкото да предложи някакви нови идеи за решаване на конфликта във Виетнам. Обаче същите наблюдатели справедливо отбелязват, че не е възможно британското правителство да продължава да подкрепя американската политика във Виетнам и същевременно да предприема ефикасни мерки за мирно уреждане на въпроса.

В това отношение много по-силна и по-реалистична е позицията на Франция. При посещението на краля на Лаос в Париж генерал де Гол отново заяви, че Франция осъжда наложената от нея война в Югоизточна Азия и е готова да вземе дейно участие в международни преговори за слагане край на тази война.

Свои предложения за прекратяване на войната направи и министър-председателят на

за вълнолетие в Южен Виетнам — с 235 на сто, общата тежест на бомбите, хвърляни от американската авиация върху земята на Виетнам, е нарастала със 145 на сто.

Варварството и вандализмът, които тези цифри целят да прикрият, предизвикват все повече възмущението и гнева на световната миролюбива общественост. Ескалацията на американската война във Виетнам, разширението и засилването на въздушните бомбардировки пораждат основателни опасения за по-нататъшния ход на световните събития, още повече, че тези неоправдани действия нямат никакъв друг смисъл освен тероризирането и избиването на един народ. За всеки и ясно, че те не могат да бъдат средство за започване на преговори за мир, нито начин за постигане на военна победа над един народ, който смело воюва вече цели двадесет години.

Индия г-жа Индира Ганди преди отпътуването си за Съветския съюз. Подобно на де Гол тя търси разрешението в свикане на Женевската конференция от 1954 година за Индокитай. Тя предлага да бъдат прекратени бомбардировките над ДР Виетнам; да се установи примирение в целия Виетнам; да се изтеглят всички чуждестранни войски; да бъдат неутрализирани Виетнам, Лаос и Камбоджа; женевските сили да гарантират план за възстановяване и развитие на трите държави. На митинга в Москва г-жа Индира Ганди заяви, че е готова да подкрепи всички по-подходящи и по-приемливи предложения.

Къде е ключът на мира

Всички тези факти показват, че напоследък народите и държавите усилено търсят пътища

за ликвидиране на опасността за световния мир, каквато представлява американската агресия във Виетнам. Преди всичко в Букурещ бе заявено недвусмислено, че на ескалацията на варварството ще се отговори с ескалация на всичката необходима военна и друга помощ, от която ще се нуждае ДР Виетнам и в новата фаза на засилено пиратство и предизвикателство от Вашингтон. Ако в Белия дом смятат, че могат да си закрият очите пред тази действителност, то жестоко се лъжат. А точно такава опасна тенденция проявяват там.

В речта, произнесена на 13 т. м., президентът Джонсън след обичайните вече фрази, че САЩ не се опитвали да заличат Северен Виетнам от лицето на земята, не се опитвали да установят трайни бази или да спечелят територия в Южен Виетнам, отново каза, че мирът в Югоизточна Азия, същият единствен от... „хората в Ханой“. Това е повторение на старата песен, че агресори са не американските империалисти, които на хиляди километри от собствената си страна убиват виетнамци, а ДР Виетнам и южновьетнамските патриоти. Упоритостта в поддържането на тази версия се равнява само на нейната варварщина. За всеки непредубеден човек, е отдавна ясно, че единственият път, ключът към мира е в прекратяването на американската агресия, в изпълнението на програмата, изложена от правителството на ДР Виетнам и от Фронта за национално освобождение на Южен Виетнам, програма, изцяло подкрепена от Букурещкото заседание на страните участнички във Варшавския договор. А тя е — да се остави виетнамският народ сам да решава съдбата си.

Миролюбивите сили в света имат възможности да наложат изпълнението на тази програма!

Г. БОГАЧОВ

ИЗ XX ОКРЪЖНА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА

Проект за стенопис „ПОМОХАМЕДАНЧВАНЕТО В РОДОПА“ — Никола ГЕЛОВ

155)

— Как не, не проля кръта на приятеля си. В наше време това е рядко щастие. — Хенрих приближи до Йохан, седна до него. — Дай да помълчим. Аз сам искам да разбера всичко, което става сега. — Той запуши, опяна крака, постави ги на друг стол и затвори очи.

Така, мълчаливо, те седяха неподвижно, докато телефонът не иззвня.

Хенрих отвори очи и въпросително погледна Вайс. Она погледна часовника.

— Приближи.

— И отново ли ще се целнеш с pistoleta в мене?

— Сега няма.

Хенрих взе слушалката, и, според това как слушаше нечий тревожен говорещ в нея глас, лицето му ставаше твърдо и заедно с това някак си печално-спокойно. Като постави слушалката, той обяви на Вайс.

— Всичко! Ти си прав.

— Исках ли да ме запита за оне нещо? — осведоми се Вайс.

— А може ли?

Вайс кимна.

— Значи, ти си с ония немци, които считат, че само Червената армия може да спаси Германия от Хитлер?

— С ония немци, — добавя Вайс, — какъвто ти трябва да станеш.

— Мислиш ли, че ще мога?

— Да.

— Засега, — каза тъжно Хенрих, — ти вече ме спаси. Аз имам намерение веднаж завинаги да завърша с цялата тая мръсотия. Аз бях толкова самотен. Йохан, — до отчаяние. Чувствах се затворник, заточен в собствената кожа, и за да се освободя...

роман от съветския писател
Вадим Кожевников

— Добре, — прекъсна го Вайс, — сега ти също не си свободен, докато Германия не бъде свободна.

— А това, може би, е, за да станем свободни?

— Ти току-що не вярваше във възможността да се освободят четирима немци. И ето те са вече на свобода. И ги освободиха ония, които се борят за свободна Германия.

— Но нали русите са създали организация от военнопленници и тя се нарича „Свободна Германия“.

— Не русите са създали организацията „Свободна Германия“, — възрази Вайс, — а немците, освободени от властта на хитлеристите, са я създали с помощта на русите.

— За да завоеват Германия, използвайки тази организация ли?

— Нима аз приличам на завоевател? — усмивна се Вайс.

— Но ти не си руснак.

— Комунистите, Хенрих, винаги, във всяко време са се борили за свобода и независимост на Германия.

— Ти си станал комунист?

— Ако в Германия на власт стоиш комунистически, Съветската страна би била най-голям приятел на Германия.

— Да, така е, — съгласи се

Хенрих.

— Руските болшевики са си останали същите болшевики, които първи сключиха с Германия Рапалския договор и с това я освободиха от блокадата на държавите-победители, — напомни Вайс. — Значи, русите, както и преди, искат Германия да бъде свободна, независима и, разбира се, социалистическа.

— Само че, знаеш, — сърдито каза Хенрих, — не ми натрапвай, моля ти се, никаква вярвания. Аз искам да си остана свободен.

— Сам ли?

— Там ще видим, — уклончиво отговори Хенрих. — Във всички случаи сега не съм с ония, с които бях. Това достатъчно ли е за тебе?

Вайс премълча. Той мислеше за получената чрез свързката още преди тези шифровки от Баришев.

Баришев прозорливо говореше за гласното:

„Всичко сам. Та нали и там има хора. Намери ги, убеди ги. Шварцкопф Хенрих ли? Откъснати го от Вили. Рудолф не пожела да бъде с него. Убиха го. Ако си отиде по-далеч от бащата, той ще направи там много повече, отколкото ти би могъл. Това ще бъде по-доброто, което ти ще направиш.“

Втората републиканска спартакиада за учащите се от селата

Нашият окръг бе домакин на една хубава спортна проява — състезанията от Втората републиканска спартакиада на учащите се от селата. Тук премериха сили първенците от проведени предварителни зонални състезания и може да се каже, че срещите преминаха при оспорвана борба и представяваха голям интерес.

В СТРАЖИЦА...

Тук се състояха срещите по баскетбол за юноши и девойки, в които беше показана добра спортна техника, демонстрирана и на трите спортни площадки в селото.

В събота и неделя се провеждаха състезанията по лека атлетика. В тях се представиха общо 12 отбора юноши и девойки от окръзите Враца, Пловдив, Плевен, Варна, Сливница и В. Търново. Добре се представиха нашите състезатели Божидар Христов Маджаров от Алеково, който на 100 м гладко бегане даде

постижение 11.09 сек. и се класира на трето място; Лилияна Димитрова от Стражица на хвърляне диск се нареди същото на трето място с постижение 24.74 м; Иван Георгиев от Стражица на хвърляне копие — 44.62 м. И тримата получиха бронзови медали. В шафетата 4 X 100 м участниците Ив. Георгиев, Божидар Маджаров, А. Петров и Тодор Василев се класираха на трето място с постижение 49.04 сек.

В крайното отборно класиране при юношите Великотърновски окръг се нареди на четвърто място, а при девойките на пето.

Спортен празник край Елена

В неделя, в местността Бункера край Елена, около 3000 души бяха дошли на мотоциклетните състезания и парашутните демонстрации, организирани от Градския комитет на ДОСО в чест на IX конгрес на БКП.

Участуваха състезатели от Велико Търново, Горна Оряховица, Севлиево, Павликени, Габрово и Елена. На първо място се класираха:

В окръга — пет дружества на Съюза на юристите

В изпълнение на решенията на Учредителния конгрес на Съюза на юристите в България, в нашия окръг започна активна организационна дейност. В пет града на окръга — Велико Търново, Свищов, Горна Оряховица, Павликени и Елена, Ок-

ръжният инициативен комитет на Съюза на юристите свика събрания на всички юристи, на които бяха подробно разглеждани материалите от конгреса и наредени задачите за бъдещата дейност. В тия градове бяха учредени дружества на юристите.

В събота, в наказателната зала на Окръжния съд във Велико Търново, се събраха пратениците на новозаградените дружества. Първата конференция на юристите от окръга избра Окръжния съвет от 21 члена, с председател Атанас Минков, главен арбитър при Окръжния народен съвет във Велико Търново.

Една от първите задачи на Окръжния съвет на Съюза на юристите ще бъде разработването на мероприятия за пълно заангажиране силите на съюзните членове в широка разплатна дейност по спазването на социалистическата законност в окръга. А това означава, че за по-нататъшното укрепване на социалистическия правопорядък в окръга ще работят всеотдайно и 243 организирани членове на Съюза на юристите — съдии, прокурори, арбитри, юриконсулти, следователи, адвокати и др.

Ал. Тошев

...И В ДЖУЛЮНИЦА

На стадиона в селото, в събота, се проведеха състезанията по вдигане на тежести. На тях мериха сили представителите на Пловдивски, Плевенски, Старозагорски, Варненски и Великотърновски окръзи.

Нашият отбор се представи много добре, като в отборното класиране се нареди на второ място. В отделните категории ето как се класираха нашите състезатели до 67.5 кг. В категория лека Георги Тодоров от

Овча могила зае трето място в трибоя, с постижение 232.5 кг; до 75 кг, полусредна, Васил Кузманов от Овча могила се нареди на първо място, с постижение 265 кг в трибоя; 82.5, категория средна, Стефан Йорданов от Дебелец е на първо място — постижение 263 кг и в категория полутежка, до 90 кг, Д. Бакърджиев от Златарица постигна 232 кг и зае второ място. Младите състезатели, завоювали първо и второ място, бяха наградени със златни и сребърни медали.

В срещите по борба, свободен стил, отборът на окръга се нареди на второ място, което е голям успех.

П. Кушев

ЗА РЕГЛАМЕНТА НА СВЕТОВНОТО ФУТБОЛНО ПЪРВЕНСТВО

Мачовете от Осмото световно първенство по футбол в Англия с основание будят огромен интерес и сред любители на футбола в нашата страна. Интересът се удвоява от факта, че сред шестнадесетте най-добри футболни отбори в света се наредиха и българският национален футболен отбор.

След извършването на срещите в четирите групи, победата ще промължи, докато бъде излъчен новият световен футболен шампион. По регламента на първенството, по въпросите по какъв начин ще продължи по-нататъшната борба, каква е системата, по която ще бъдат изиграни мачовете, в редакцията ни се получават писма от наши читатели, които молят да съобщим във вестника регламента на първенството. С удоволствие откликваме на техните желания.

И така, класирането в групите става по точки и по голголове съотношение. При пълно равенство се тегли жребие. Първите два отбора от всяка група се класират за 1/4 финалите.

На 1/4 финалите ще се срещнат:
I от първа група с II от втора група — А
I от втора група с II от първа група — В
I от трета група с II от четвърта група — С
I от четвърта група с II от трета група — Д
Четвъртфиналите ще се играят в събота, 23 юли, на стадионите „Уембли“, „Съндерланд“, „Евертън“ и „Шефилд уенсди“.

На полуфиналите ще играят победителите А — С, на 25 юли на стадион „Евертън“, и В — Д, на 26 юли на „Уембли“. Мачът за III — IV място ще се състои на 28 юли на „Уембли“.

Финалът за I — II място е на 30 юли на „Уембли“. При равен резултат, мачът ще се преиграе на 2 август.

ОБЯВА

Селскостопански техникум „Владо Илиев“ — гр. Севлиево съобщава на заинтересуваните се младежи и девойки, че за учебната 1966/67 година в трите профила на училището ще приеме:

35 младежи и девойки за отдела „Лозаро-овощарство“

35 младежи и девойки за отдела „Животновъдство“

Срок на обучение 4 години.

105 младежи за отдела „Шлосеро-монтажни и електромонтъри“

Срок на обучение 2 години.

105 младежи за отдела „Трактористи и комбайнери“

Срок на обучение 2 години.

Принетите курсисти получават безплатна храна, а младежите от двегодишния курс на обучение и пансион.

Техникумът разполага с много добре обзаведени кабинети и работилници.

Кандидатите да подадат молба до директора на техникума, придружена с диплома за завършен VIII клас.

За справки: тел. № 86 — Севлиево.

Йохан. Какво се получава? Излиза, че той сега не е нищо повече от подчинен, изпълняващ поръчения. А Йохан ще прекара всичкото си свободно време с този немец, и, възможно е, този немец да започне да означава за него повече и да прави повече, отколкото правеше Зубов.

По изражението на печал, на тъга, отразили се на лицето на Зубов, Йохан долови, че този разговор го засяга. Имаше нещо навън в обидата на Зубов. Но в същото време и истински чисто. Хората, безстрашни пред лицето на смъртта, често губят самообладание, когато животът ги сблъсква със студената на разсъдливостта, на пресметливостта.

— Ти ме разбери правилно, — меко се бърна той към Зубов, — Хенрих е още много слаб човек, той все едно, че се лута в мъгла; може да дойде при нас, а може и да избяга. И аз с него се държа като с болен.

— Добре, — тъжно се съгласи Зубов. — Грижи се...

Йохан помисли, че би могъл да напомни на Зубов за Бригита, но се сдържа от опасение да не засегне приятеля си: за него това би било много мъчително.

На обсъгването Зубов постъпва Вайс да открие някъде Шварцкопф за няколко дни, докато Чижевски установи отново връзка с полската група.

Това напълно устройваше Йохан, още повече, че той трябваше да изпълни отдавнашното поръчение на доктор фон Клюге.

Освен това, не биваше да пренебрегва командированите документи, даващи съществена информация за работата на Бригита.

— Не те разбирам, — Как така! Ония, които страдат, бавят от него, да се скрийт кдето е угодно, даже в концлагер като затворници.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-28; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотосъобщения 24-59; коректори и лежурен редактор 33-79.

Ф П П „Димитър Найденов“ — Велико Търново